

ΑΝΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΕ.

ΕΤΟΣ ΙΓ'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1880.

ΑΡΙΘ. 148.

Συνδρα ετήσι εν Ελλάδι Δρα 1.
 Εξοστραφισ 2.

Διφρονετα

εν οδω Ερμου αριθ. 79.

Εις ουδεν, πλην των τακτικων
 αναποικιτων, πωλλεται η Εφημερις
 των παιδιων ενευ προπληρωση.

Χείρων ο Κένταυρος
 και ο Ιάσων.

Ο Χείρων ο περιφημότετος των Κενταύρων μυθολογείται, ότι ητο υιός του Κρόνου και της νόμφης Φιλώ-

ρας. Ο Όμηρος εις την δευτέραν ραφιδίαν του εν στίχφ 832 επαινεύ αυτόν ως φιλοδίκαιον· εφημιζετο δέ και ως επιτήδειος εις την μουσικήν.

Ο Χείρων ητο εμπεισταυεμένος την ανατροφην και εκπαίδευσην τεσσάρων διασήμων Ηρώων· του Ιάσωνος, του Ηρακλέους, του Ασκληπιού και του Αχιλλέως· εις τους δύο τελευταίους εδίδαξε και την χειρουργίαν, εις την οποίαν ητο εμπειρότατος.

Εις την κατά των Κενταύρων μάχην του Ηρακλέους, ο Χείρων κατά τύχην επληγάθη υπό του Ηρακλέους, οστις λυπούμενος διά τὸ γεγονός εσυρε τὸ βέλος ἐκ τῆς πληγῆς και ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτῆς τὸ φάρμακον, τὸ ὁποῖον αὐτός ο Χείρων τῶ εἶχε δώσει, ἀλλ' εις μάτην, τὸ δηλητήριον τῆς Ασρναίας Ὑδρας, με τὸ ὁποῖον ὁ Ηρακλῆς εἶχε βαμμένα τὰ βέλη του, εἶχε δηλητηριάσει ὅλον τὸ αἷμα του και πᾶσα ἐλπίς θεραπείας ἐξέλιπε.

Τελευταῖον βασανιζόμενος ὑπὸ τῶν πόνων κατέφυγεν εις τὸ σπήλαιον αὐτοῦ, και ἐπειδὴ ὡς ἀθάνατος δὲν ἠδύνατο νὰ ἀποθάνῃ — ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν του νὰ ἀποθάνῃ διά τὸν Προμηθεά και οὕτως ἠλευθερώθη τῶν βασάνων του διά τοῦ θανάτου.

Οἱ Κένταυροι, ἢ ἱπποκένταυροι ἦσαν κατά μὲν τὸ κάτω τῆ σώματος ἱπποι, κατά δὲ τὸ ἄνω ἄνδρες· ὑποτίθεται δὲ, ὅτι ἡ φαντασιώδης αὕτη μορφή ἐσχηματίσθη εις τὸν νοῦν ἐκείνων, ὅτινες κατά πρώτην φοράν εἶδον ἀνθρώπους ἱππεύοντας, ἐκλαθόντες αὐτοὺς ἐν τῇ ἐκπλήξει των ὡς ἴδια ὄντα μετέχοντα ἐκ τῆς τοῦ ἱππου και τοῦ ἀνθρώπου.

«Ἡ ἔδὸς τῶν δειῶν εἶναι ὡς τὸ σκότος· δὲν γνωρίζουσι ποῦ προσέκπουσιν.»

(Παροιμ. δ', 19.)

Ὁ πιθήξ (Μαίμου)
καὶ τὰ σχολεῖόν του.

Ἐνας καλὸς διδάσκαλος εἶχε ἀγοράσει
Μία φορὰ μὲν Μαίμου πολὺ πονηραμένη.
Εἰς τὸ Σχολεῖο ἐπέταξε, στὸ σκῆσι τί θὰ γένη.

Μικρὰ, μεγάλα τὰ σκολιά, κ' εὐθὺς τὰ ἀραδιάζει,
Σὺν τὰ παιδιὰ ὁ Δάσκαλος, καὶ σοβαρὰ ἀρχίζει
Νὰ κἀνῃ τὸν Καθηγητὴ πρὸς τὰ φοβερῆν.

Κυτεῖχτε τὴν στή Γεωγραφίαν... Στὴν ἄρ' ἀνεβασμένη,
Τὰ ματ' ἀγνώστ' ἀφορᾷ, κ' εἰς τόσο θυρωμένη...
Κανένα ἀπὸ τὰ σκολιά δὲν θέλει νὰ δευλίση.

Ἡ Μαίμου καὶ τὸ σκολοσχολεῖόν της.

Καὶ εἰς ἄλλοι ἔκαναν, τὸ ἔκανε κ' ἐκεῖνη.
Σωστὴ Μαίμου... σὰ σχήματα, στὸ φέρσιμο, στοὺς τρόπους
Καὶ ἀεικρίτα πολὺ μίμειται τοὺς ἀνθρώπους.

Μὴ μὲν ἔσπου ἔλειπαν ἀπ' τὸ Σχολεῖο οἱ
Καὶ δάσκαλος καὶ μαθηταί—γαρ' ἦσαν κάποια σχολή—
Ἡ τετραπέρατη Μαίμου τῆς γειτοῦχῆς ἀνέζει

Καὶ ἡ Κωρὰ ἐχόλασε, συγχίστηκε, θὰ σκόση...
Ἀλλὰ τοῦ κίκου τὰ σκολιά γαυρίζουν καὶ πηθάνε,
Καὶ τὰ βιβλία σκίζουσι, καὶ τὰ χαρτὰ πετάνε.

Σ' ἕνα μισρὸ ἀψήγου, πολὺ πρελλὸ σκολιάκι,
Κυτεῖχτε, μὲ τὰ κέρατα τοῦ φέρσε σκουφάκι,
Καθὼς κ' αὐτὸς συνεθίζεν ὁ Δάσκαλος νὰ κἀνῃ...

Κ' ένα μεγάλο σκύλαρο από τ' αβεί τον κρίνει,
Και με τη βέργα που κρατεί, σά δάσκαλος, τὸ φίλο,
Τὸν ἀρχινᾷ ἀλόγητα, τὸν δυνουχί, σὸ βύλο.

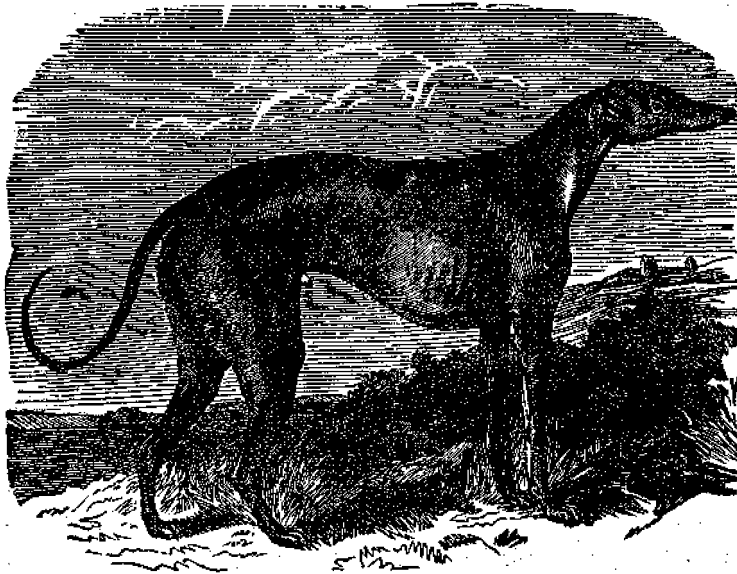
Με κείνος που ἐπόνεσε, ἀμέσως θυμωμένος
Σπρώχνεται, σά σκύλαρος που ἦταν ἀγριμένος.
Γὰρ μὰ σιγή καλὰ καλὰ, στὰ ἴατρα τὴν κυττάζει,
Κ' ἔπειτα χύνεται εὐθὺς στὰ δόντια τὴν ἀρπάζει.
Πέρτουν και τᾶλλα τὰ σκυλιὰ ἀπάνω της, κ' ἡ μαύρη
Στὰ δόντια τους ἐκόντεψ τὸ θάνατό της ναῖρη.

Αὐτὰ παθαίνουν, φίλοι μου μικροί, ἐκεῖνοι ὅσοι
Τὰ ἔργα ἄλλων σήμερον ζητοῦν νὰ μνησθῶσι
Χωρίς, χωρίς καμμία
Νὰ ἔγουν οἱ ἀνόητοι ἀτομικὴ ἀεία.
Ἵπονος πετὰ μὲ φεύτικα σὺν Ἴκαρος φτερά,
Στὸ πέταμα τ' ἀλλομόνο! θὰ πέρσῃ μὴ φορά.
Και διὰ τοῦτο κ' ὁ λαὸς ἀκόμα σκελεθῆαι
Νὰ λέγῃ γιὰ τοὺς μμηγτάς — ὁ τὰ δεσπότη κίτσει.

Ε. ΣΥΡΑΤΟΥΔΑΚΗΣ.

Κύων κυνηγετικός (λαγωνικὸν)

Ὁ διάσημος φυσιοδίφης Κουβίερος λέγει, ὅτι ὁ κύων
εἶναι ἀναγκαῖος εἰς
πᾶσαν κοινωνίαν
ἀνθρώπων τὸ βέ-
βαιον δ' εἶναι, ὅτι
ὁ ἄνθρωπος ὀφεί-
λει μεγάλην ἐν-
δοξασιάνην εἰς
τοὺς κύνας, διὰ τὰς
ἀπείρους πρὸς αὐ-
τὸν ἐκδουλεύσεις
του. Ὡς πιστὸς
σύντροφος τοῦ ἀ-
τόμου, ὡς φύλαξ
τοῦ οἴκου, τοῦ ποι-
μνίου, τοῦ κήπου
κλπ., ὁ κύων εἶναι
πολύτιμος και ἀ-
ναγκαῖος βοηθὸς
τοῦ ἀνθρώπου. Ἐκ-
τὸς τούτων ὁ κύων
διὰ τῆς εὐφροίας του διδάσκειται νὰ ὀπηρετῇ τὸν ἄνθρω-
πον εἰς πολλὰς ἄλλας χρείας και κατὰ πολλοὺς ἄλ-
λους τρόπους.

Κύων κυνηγετικός (λαγωνικὸν)

λαίας, σῶμα και σκέλη λεπτοφυῆ και κατάλληλα διὰ
δρόμον. Ἐξ ἀμνημονεῦτων δὲ χρόνων τὰ λαγωνικά
μετεχειρίσθησαν εἰς ἑλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου πρὸς κυ-
νηγεσίαν τῶν λα-
γωνῶν, ἐξ οὗ και
τὸ ὄνομα καλὸν
λαγωνικὸν πωλεῖ-
ται ὑπὲρ τὰς 100
λίρας!

«Ὁ ὄπνος τοῦ
ἐργαζομένου εἶναι
γλυκὸς, εἴτε ἄλλ-
γον φάγη, εἴτε πο-
λό· ὁ δὲ τοῦ πλου-
σίου χορτασμένος δὲν
ἀφίνει αὐτὸν νὰ
κοιμᾶται.»

(Ἐκκλ. ἐ. 12.)

Ἄσσοῦρης.

Τρεῖς βασιεῖς μνημονεῦονται ἐν τῇ Γραφῇ με τὸ
ὄνομα τοῦτο, ὁ πρῶτος ἐν τῇ βιβλίῳ τοῦ προφήτου Δα-
νιηλ, ὅστις ὑποτίθεται, ὅτι ἦτο ὁ Ἄσσοῦρης ὁ κατῆρ
Δαρείου τοῦ Μήδου. Ὁ δεύτερος ἐν τῇ βιβλίῳ τοῦ
Ἐσδρα κεφ. δ'. θ. και ὁ τρίτος ἐν τῇ βιβλίῳ τῆς Ἐ-
σθῆρ. Τὸν τελευταῖον τοῦτον παριστᾷ ἡ προκειμένη
εἰκὼν, και ἐκ τῆς παραβολῆς τοῦ χαρακτῆρος και τῶν
πράξεων αὐτοῦ κρίνοντες οἱ κριτικοὶ συμπεραίνουσιν, ὅτι
πρέπει νὰ ἦτο ὁ Ξέρξης ὁ κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐστρα-
τεύσας και τοσοῦτον αἰσχροῦς ἐπανακαίμφας εἰς τὰ ἴδια.

Ὁ Ἄσσοῦρης οὗτος ἦτο ὡς φαίνεται ἀνὴρ οὐ μόνον
βίαιος και ὀρημητικὸς τὸν χαρακτῆρα, ἀλλὰ και κούφος
τὴν διάνοιαν. Ὅθεν ἀνευ δικαιολογημένης αἰτίας δια-
ζευγνύεται μὲν τὴν νόμιμον σύζυγόν του Ἀστίαν, νομι-
φεύεται δὲ διὰ τὴν καλλονὴν τῆς ὀφρανῆν τινα Ἰου-

Τῶν σκύλων ὑπάρχουσι διάφοροι παραλλαγᾶι, ἐκά-
στη δὲ τούτων εἶναι ἐκ φύσεως προικισμένη με ἰδίᾳ ζῶν
π. προτέρημα χρῆσιμον εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου.
Ἡ προκειμένη εἰκὼν παριστᾷ τὴν παραλλαγὴν ἐκεί-
νην τῶν κυνῶν, ἣτις κοινῶς ὀνομαζέται λαγωνικὸν,
ὀποδιαιρεῖται δὲ εἰς δύο, τὸν λεγόμενον δείκτην
και τὸν δείκτην ὁ πρῶτος δεικνύει μακρόθεν
ἰστάμενος τὸ κνηστῖον, ὁ δεύτερος τὸ δὶώκει, και ἂν
ἦναι τετράπονος, ὡς λ. χ. λαγῶς κλπ. τὸ συλλαμβά-
νει ἢ διακρίσει ὁμοῦς αὐτῇ δὲν εἶναι φυσικὴ, ἀλλὰ τε-
χνητῇ, ἐπιτυγχανομένη διὰ μακρᾶς και αὐστηρᾶς ἀ-
σχήσεως.

Τὰ καλλίτερα λαγωνικά εἶναι τὰ Ἀγγλικά — λευκά,
μαῦρα ἢ στακτερά τὸ χρῶμα, με τρίχας μικρὰς και

δαίαν καλουμένην Ἐσθήρ. Πρὸς εὐχαρίστησιν τοῦ
πρωθυπουργοῦ σου Ἀμάν, νῦν μὲν ἐκδίδει διάταγμα,
να καταστραφῶν πάντες οἱ ἐν τῷ βασιλείῳ του Ἰου-
δαῖοι, πρὸς χάριν δὲ τῆς Ἐσθήρ μετ' ὀλίγας ἡμέρας
ἐκδίδει ἕτερον διάταγμα, δι' οὗ ἐξουσιοδοτεῖ τοὺς Ἰου-

τέκτων τῆς ἐπ' αὐτὸν γεφύρας.

Εἰς τὰς ἀλλοιότητους ταύτας πράξεις τοῦ Ἀσσοῦρου,
ὁ ἀπλοῦς ἱστορικός δὲν βλέπει ἐμῆ ἀπλήρῃ ἰδιοτροπίαν,
ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων ἡμῶς κρίνοντας, βλέπομεν, ὅτι
ἢ ἐπὶ πάντων τῶν ἐγκοσμίαν ἐφορεύουσα θεία Πρό-

Ἀσσοῦρος ὁ μέγας βασιλεὺς τῆς Περσίας.

δαίους νὰ ἐπιπέσουν κατὰ τῶν ἐχθρῶν των καὶ κατα-
σφάζουν αὐτοὺς, διαρπαζόντες τὴν περιουσίαν των.
Τοιαύτας ἀδαιρέτους καὶ ἀνοήτους πράξεις μόνος ὁ
Ξέρξης ἔπραξε — διατάξας νὰ μαστιγωθῇ καὶ νὰ ἀ-
λυσοδοθῇ μὲν ὁ Ἑλλήσποντος, νὰ φονευθῇ δ' ὁ ἄρχι-

νοια μεταχειρίζεται καὶ αὐτὴν τὴν ὀργὴν τοῦ ἀνθρώ-
που πρὸς ἐπιτάξεις τῶν σκοπῶν τοῦ ἀγίου αὐτοῦ ἐ-
λέους πρὸς τὴν λαὸν αὐτοῦ. «Μακάριος, λοιπὸν, ὁ λαὸς,
τοῦ ἐποίου Θεοῦ εἶναι ὁ Κύριος.»

Συμβουλή προς τους παίδας.

— Παιδιά μου, ίστέ πάντοτε φιλόφρονα, συμπαθητικά και μεγαλόφυγα. Ἄν, παραδείγματος χάριν, ἔχετε συμμαθητήν χωλόν, οὐδέποτε δώσατέ τον νά ἐνοήσῃ δεῖ παρατηρήσατε τόν χωλόν πόδα του, εἰς δέ τὰ παιγνίδια σας δίδετε εἰς αὐτόν

γητοῦ σας.

Ἄν ἦναι τις βραδύνοος, βοηθήσατέ τον ὅπως μάθῃ τὰ μαθήματά του.

Ἄν ἦναι τις ἔξυκνος, μὴ τόν ζηλεύετε, ἀλλά μάλλον καταγίνεσθε μὲ περισσοτέραν ἐπιμέλειαν εἰς τὰ μαθήματά σας, ὅπως και σῆς μὴ φανῆτε κατώτεροι αὐτοῦ.

Ἡ πᾶλη τοῦ Ἰακώβου πρὸς τοὺς λύκους. (ἰδὲ ἐπομένην σελίδα.)

τοιούτων μέρος, ὁποῖον δὲν θὰ τὸν ἀναγκάσῃ νά πρέχῃ.

Ἄν ἔχητε συμμαθητήν πτωχόν, δασυὶ δὲν ἔχει καλὰ ἐνδύματα, οὐδέποτε κάμνετε ἐμίλιαν περὶ παλαιῶν ἐνδυμάτων ἐνάπιόν του.

Ἄν ἦναι τις πεινασμένος, δώσατε εἰς αὐτόν μέρος τοῦ φα-

Ἄν μεγαλειτερος ἢ δυνατώτερός τις παῖς σᾶς ἤδωκε, συγχωρήσατέ τον πιστεύσατέ με δέ, θεοὶ τὰ πρόσωπα εἰμὴ τῶν συμμαθητῶν σας θὰ μαρτυρήσωσιν, δεῖ τὸ συγχωρητικόν πνεῦμα εἶναι καλλίτερον παρὰ τὸν δυνατόν γράνθον.

ΟΙ ΕΝΤΑΦΙΑΣΘΕΝΤΕΣ ΖΩΝΤΕΣ.

(Διήγημα 'Ελβετικό)

Μετάφρασις ελευθέρα ἐκ τοῦ Ἀγγλοῦ.

(Ἰσὲ προηγούμενον φέλλον)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

'Ο Παππούς καὶ ὁ ἔγγονος.

Οὕτω παρήλθον δύο ἢ τρεῖς ἡμέραι χωρὶς τινος μεταβολῆς εἰς τὴν ἀθλίαν κατάστασιν τῶν δύο ἐκείνων ὄντων, ὅτε αἰφνης κατατρόμαξαν αὐτοὺς τὸ ἐξῆς περιεργον συμβάν.

'Ενῶς ὁ 'Ιάκωβος ἤμελε πρῶταν τινὰ τὴν 'Ρόζαν, ὁ δὲ γέρον ἔπροσπάθει ν' ἀνάψῃ ὀλίγην φωτιὰ μὲ ὀλίγας κουκουναράς, αἰφνης ἡ αἰὲ ἐστήλωσε τὰ αὐτιά της πρὸς τὰ ἄνω, καὶ ἤρχισε νὰ κτυπᾷ τὴν γῆν μὲ τοὺς πόδας της καὶ νὰ τρέμῃ ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν.

— «Τί ἔχεις, 'Ρόζα μου,» εἶπεν ὁ 'Ιάκωβος, χαϊδεύσας τὸ ζῶον. «Τί ἔχεις καὶ τρέμεις τόσο πολύ; Ἡσύχασε καὶ μὴ φοβῆσαι, διότι κανεὶς δὲν θὰ τοιμήσῃ νὰ σὲ πειράξῃ, ἐνόσω εἶσαι ὑπὸ τὴν προστασίαν μας.»

— 'Αλλ' ἡ 'Ρόζα, ἀντὶ νὰ ἡσυχάσῃ, ἔτραψε σφοδρότερον, ἡ δὲ παραχῆ της ἔφθασεν εἰς τὸ ἄπακρον, ἔταν ἠκούσθη ἄνωθεν σφοδρὸν οὐρλισμα λύκου.

— «Λύκοι! Λύκοι! Παππού!» ἐφώνησεν ὁ 'Ιάκωβος.

— «Ἡσύχασε καὶ σιώπησε, τέκνον μου, — εἶπεν ὁ γέρον· προσπάθησε δὲ νὰ καθησυχάσῃ καὶ τὴν 'Ρόζαν διότι, ὡς φαίνεται, λύκοι εἶναι ὑπεράνω μας, καὶ πρέπει νὰ ἤμεθα προσεκτικοὶ καὶ νὰ λάθωμεν δια τὰ προφυλακτικὰ μέτρα· πρέπει δὲ νὰ ἤμεθα εὐγνώμονες, ὅτι ἡ χιών ἔχει καταχωμένον τὸ κτηνοστάσιον· ἄλλως οἱ λύκοι θὰ ἦσαν ἐντὸς πρὶν ἢ δυνηθῶμεν νὰ τὸ ἐνοήσωμεν.»

— «'Αλλ' εἴμεθα ἀσφαλεῖς τώρα, παππού;» ἠρώτησεν ὁ 'Ιάκωβος ἔμφοβος.

— «'Ελπίζω, — ἀπεκρίθη ὁ γέρον· ἀλλ' ὅμως πρέπει νὰ ἐτοιμασθῶμεν διὰ πᾶσαν ἐνδεχομένην προσβολὴν· μόνον πρέπει νὰ ἐμῆλθῃ σιγὰ, καὶ νὰ προσπαθῆσῃ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν 'Ρόζαν ἀπὸ τοῦ νὰ βελάξῃ, διότι τὰ πειναλέα ταῦτα ζῶα δὲν θὰ εὐχαριστηθῶν μὲ μόνον τὸ οὐρλισμα, ἀλλὰ θὰ προσπαθῆσουν καὶ νὰ εἰσέλθουν.»

— «'Ας ὑποθέσωμεν, ὅτι τρυποῦν τὴν στέγην καὶ εἰσέρχονται ἐδῶ μέσα, τί θὰ κάμωμεν τότε;» ἠρώτησεν ὁ 'Ιάκωβος.

— «Δὲν πιστεύω, ὅτι θὰ συμβῆ τὸ τοιοῦτον, — εἶπεν ὁ γέρον· διότι καὶ ἡ στέγη εἶναι στερεὰ καὶ ἡ χιών πολλή, ἀλλ' ἂν, ὁ μὴ γένοιτο, συμβῆ τοῦτο, τότε πρέπει

νὰ ὑπερασπισθῶμεν ἑαυτοὺς ἔπως καὶ ὅσον ἔμποροῦμεν. Ἐν τούτοις ἂς εὐχαριστήσωμεν τὸν Θεόν, ὅτι εἴμεθα οὕτω πως προφυλαγμένοι.»

— «Ἐχεις δίκαιον, παππού, — εἶπεν ὁ 'Ιάκωβος· ὁ Θεὸς τῶ ὄντι μᾶς ἐπροφύλαξε μέχρι τοῦδε· ἀλλ' ὅμως, ἡ θέσις μας εἶναι πολὺ κακή. Ὁ χειμὼν μόλις ἤρχισε καὶ ποῖος ἤξεύρει, ἐάν θὰ δυνηθῶμεν ποτε νὰ ἐξέλθωμεν ἐκ τοῦ τάφου τούτου!»

— «'Αμφιβάλλεις περὶ τῆς ἀγαθότητος καὶ τοῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ;» εἶπεν ὁ γέρον. «Δὲν μᾶς ἐπροφύλαξε μέχρι τοῦδε, καὶ πρέπει νὰ δυσπιστῶμεν εἰς Αὐτόν; Ὅ, πῶς ποτε καὶ ἂν μᾶς συμβῆ, 'Ιάκωβε, ἡ ἐλπίς ἡμῶν πάντοτε πρέπει νὰ ἦναι εἰς Αὐτόν.»

— Οἱ λόγοι οὗτοι ἐνεθάρρυναν τὸν 'Ιάκωβον, ὅτε αἰφνης ἡ 'Ρόζα ἐξέβαλε γοερὰν κραυγὴν, τὸ δὲ οὐρλισμα τῶν λύκων ἠκούσθη φοβερότερον ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς των.

— «'Αναμφιβόλως, — εἶπεν ὁ γέρον εἰς τὸν πεφοβισμένον 'Ιάκωβον, — αἱ φωναὶ τῆς 'Ρόζας μᾶς ἐπρόδωκαν εἰς τοὺς λύκους· ὅθεν τώρα ἀνάγκη νὰ προστομασθῶμεν διὰ τὸν ἀγῶνα. Ἀκούεις μὲ πόσῃ ὀρμῇ σκιάτουν τὴν χιών! Θὰ προσπαθῆσουν νὰ εἰσχωρήσουν διὰ τῆς στέγης· ἀλλὰ θὰ εὔρουν ὅτι δὲν εἴμεθα τόσο δειλοὶ ὅσον στοχάζονται! Ἐμπρὸς, τέκνον μου, ἀνάψε ἄμέσως τὸν λύκον· πρέπει νὰ ἴδωμεν διὰ ποίου μέρους θὰ εἰσέλθουν· θάρρος 'Ιάκωβε! Ἐάν ἦναι ἀνάγκη δυνάμεθα νὰ ἀποχωρήσωμεν εἰς τὰ ἄλλα μέρη τοῦ κτηνοστασίου. Τὸ φῶς ἄμέσως.»

— «Ὁ 'Ιάκωβος, ἂν καὶ ἐτρέμαζε κατ' ἀρχάς, ἀνέλαβε μετ' ὀλίγον τὸ θάρρος του, καὶ μετὰ σπουδῆς ἐξετέλεσε τὴν παραγγελίαν τοῦ παπποῦ τοῦ ἀνάψας τὸν λύκον· διὰ δὲ τῆς βοηθείας αὐτοῦ ἠδυνήθησαν νὰ ἴδωσιν εἰς ποῖον ἀκριβῶς μέρος οἱ λύκοι ἤγωνίζοντο νὰ τρυπήσουν τὴν στέγην καὶ νὰ καταβοῦν εἰς τὸ κτηνοστάσιον.

— «Τώρα, 'Ιάκωβε, — εἶπεν ὁ γέρον, — λάβε τὸν πέλεκυν καὶ ἐγὼ θὰ πάρω τὴν δίκελαν.»

— «'Ἰδοὺ,» — εἶπεν ὁ 'Ιάκωβος, λαβὼν τὸν πέλεκυν μὲ τὰς δύο χεῖρας. «'Αν ἀγαποῦν ἂς κοπιᾶσούν!»

— «Ἐχει καλῶς,» — εἶπεν ὁ γέρον. «'Αλλὰ μοὶ φαίνεται, ὅτι ἤλλαξαν σχέδιον, καὶ ἤρχισαν νὰ σκιάπουν ἀλλαγῶν. Ἄς ὑπάγωμεν εἰς τὸ τυροκομεῖον.»

— Ἡ ὑπόψια τοῦ γέροντος ἀπέβη ἀληθῆς· διότι μόλις εἰσῆλθον εἰς τὸ τυροκομεῖον καὶ ἤρχισαν νὰ διακρίνωσι τὰ οὐρλισματα τῶν λύκων διακεκριμένως.

— «Τώρα 'Ιάκωβε, — εἶπεν ὁ γέρον, — βάλε τὸν λύκον ἐκεῖ πέρα εἰς μίαν γωνίαν, πάρε δὲ καὶ τὴν τράπεζαν ἐκείνην καὶ θέε ἀκριβῶς ὑποκάτω τοῦ μέρους, ὅπου φαίνεται, ὅτι σκοπεῖται νὰ καταβοῦν οἱ φύλοι μας· λάβε δὲ τὸν πέλεκυν καὶ ἀνάβα εἰς αὐτήν,

εὐθὺς δ' ἀφοῦ φανῆ ἢ ποδάρι ἢ κεφαλὴ λύκου, κτόπα μὲ δύναμιν καὶ προσοχὴν.»

— «Ἰδοὺ!» — εἶπεν ὁ Ἰάκωβος, ἐκτελέσας ἐν ἀκαρεῖ τὰ διαταχθέντα. «Ἰδοὺ, καθὼς διέταξες.»

— «Καλὰ, τέκνον μου.»

Μόλις εἶχε τελειώσει τὴν φράσιν ὁ γέρον καὶ μετὰ τρομερὸν τι οὐρλισμα ἐφάνη εἰς τῶν ποδῶν τοῦ λύκου διὰ τῆς στέγης· ἀλλ' ἅμα ἐφάνη, ὁ Ἰάκωβος κατέφερσεν ἐπ' αὐτὸν τὸν πέλακον μὲ τὴν δύναμιν, ὥστε τὸν ἀπέκοψε. Τυιαύτην ὑποδοχὴν δὲν περιέμενε, βεβαίως ὁ λύκος, ὅθεν ἐξέφερε τρομερὰν κραυγὴν πόνου καὶ ἀπέσυρε τὸν ἀκρωτηριασθέντα πόδα του ἀπὸ τῆς γενομένης ὀπῆς. Ἐν ριπῇ οφθαλμοῦ ὅμως ἀνὰ τοῦτου ἐφάνησαν οἱ δύο πόδες καὶ ἡ κεφαλὴ ἄλλου ἐξηγριωμένου λύκου! Ἀλλὰ καὶ οὗτος δι' ἐνὸς κτυπήματος τοῦ πελέκους ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἠναγκάσθη ν' ἀποσυρθῆ μετὰ τρομερῶν οὐρλισμάτων. Διὰ δὲ τῆς ἀναγκείνης ὀπῆς ὁ γέρον ἤδυνήθη νὰ λογχίσῃ κατὰ τὴν πλευρὰν διὰ τῆς δικέλης του τρίτον τινὰ λύκον ἐτοιμαζόμενον νὰ πηδήσῃ ἐντὸς τοῦ τυροκομείου, μετὰ τοῦτο ἔλαβε χάωρον τρομερὰ πάλῃ μεταξὺ τῶν λύκων.

— «Ἐὰν δὲν ἦναι πολλοί, — εἶπεν ὁ γέρον, — ἐσώθημεν. Οἱ μὲν ὕγιεις θὰ ἐπιπέσουν κατὰ τῶν πληγωθέντων συντρόφων των καὶ θὰ τοὺς καταφάγουν, ὅπως συμβαίνει πάντοτε μεταξὺ τῶν λύκων — ἀφοῦ δὲ χορτασθῶν, θὰ ἀναχωρήσουν.»

— Ὅπως εἶπεν ὁ γέρον, οὕτω καὶ συνέβη· διότι μετὰ μικρὸν, ἡ πάλῃ ἔπαυσε, καὶ ἡ προτέρα ἡσυχία ἐπανῆλθεν.

— «Ἐσώθημεν!» — εἶπεν ὁ γέρον. — «Οἱ λύκοι δὲν θὰ ἦσαν πολλοί, χορτασθέντες δ' ἐκ τῆς σαρκὸς τῶν συντρόφων των, ἀνεχώρησαν πρὸς ἀναζήτησιν εὐκολωτέρας λείας. Τώρα δὲ, τέκνον μου, ἄς εὐχαριστήσωμεν τὸν Θεὸν διὰ τὴν τὴν εὐκολὸν σωτηρίαν μας· διότι, πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσω, Ἰάκωβε, ἡ καρδιά μου ἔτρεψε διὰ σέ, ἐπειδὴ γνωρίζω τὰ τρομερὰ ταῦτα θηρία.»

— Μετὰ τὴν πρὸς τὸν Θεὸν εὐχαριστίαν ἀμφοτέροι, ὅ τε παπποὺς καὶ ὁ ἔγγονος, καὶ τοὶ ἀπηροδισμένοι ἐκ τοῦ κόπου καὶ τοῦ φόβου, ἐπεσκεύασαν τὴν γενομένην εἰς τὴν στέγην ὀπῆν καὶ λαβῶν ἕκαστος ὀλίγον γάλα ἐπλαγίασαν διὰ νὰ ἀναπαυθῶσιν. (ἀκολουθεῖ.)

Πάπας Λέων ὁ 13ος

Ἡ προκειμένη εἰκὼν παριστᾷ τὸν Πάπαν Λέοντα τὸν 13ον, ὅστις ἐγεννήθη τὴν 2 Μαρτίου 1810, ἀνηγορεύθη δὲ Πάπας τὴν 20 Φεβρουαρίου 1878. Ὁ Λέων 13ος εἶναι ἀνὴρ ὕψηλοῦ ἀναστήματος, ἰσχυρὸς

τὰ σῶμα καὶ ὠραῖος καὶ χαρίεις τὴν ὄψιν, ἀξιοπρεπὴς καὶ σχεδὸν ἀσπυγρὸς τὰ ἔθη, γλυκὺς τοὺς τρόπους, μετρίφρων, συμπαθητικὸς καὶ λίαν προσήνης εἰς πάντας. Τὸν καιρὸν του δαπανᾷ γράφων, σπουδάζων, ἢ συνεργαζόμενος μετὰ τῶν ὑπουργῶν του.

Ὁ νέος Πάπας εἶναι προσέτι λιτὸς εἰς τὴν τροφὴν του καὶ οἰκονόμος εἰς τὰ ἔξοδα τῆς αὐλῆς του, οὐχὶ δὲ καὶ τὸσον ἐπίμονος ἕσον ὁ προκάτοχός του, εἰς τὰς ἀρχαίας ἀξιώσεις τῆς Παπασίνης. Κατὰ τὰ στατιστικὴν

Πάπας Λέων ὁ 13ος.

δ' ἀποθανῶν Πίος Θ'. ἦν ὁ 232ος Πάπας Ῥώμης. Ἐκ τῶν 232 τούτων, 33 ἦσαν Ἕλληνας, 15 Γάλλοι, 8 Σάβοι, 6 Γερμανοί, 5 Ἰσπανοί, 2 Ἀφρικανοί, 2 ἐκ Σαβοΐας, 2 Δαλμάται, 1 Ἀγγλος, 1 Πορτογάλος, 1 Ὀλλανδός, 1 Ἐλβετός, οἱ δὲ λοιποὶ πάντες Ἴταλοί.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Αὐτάρκεια.

— Ἠκούσατέ ποτε τὸν μῦθον ἐκαίνου περὶ τῶν ἀνθῶν καὶ φυτῶν, τὰ ὅποια ἦσαν δυσχεροστημένα διὰ τὴν κατάστασιν των; Ἡ ὄρε ἤρχισε νὰ μαραίνεται, ἐπειδὴ δὲν ἤδυνάτο νὰ φέρῃ ὠραία ἀνθὴ καθὼς τὸ ῥόδον ἢ ἀμπελοὺς ἤρχισε νὰ ἐθραίνεται, διότι δὲν εἶχε δύναμιν νὰ στέκῃ μόνῃ, καθὼς τὴν ἔρυν τὸ ῥόδον, διότι εἶχεν ἀκάνθας, τὸ κρίνον, διότι δὲν εἶχε τὸ ὠραῖον χρῶμα τοῦ ῥόδου καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Ὁ βασιλεὺς, εἰς τοῦ ὅποιον τὸν κήπον ταῦτα ἦσαν, εὐρῶν αὐτὰ καταλυπημένα καὶ σχεδὸν νεκρὰ, ἤρχισε καὶ αὐτὸς νὰ λιπῆται, ὅτε αἰφνης εἶδε μικρὸν τινα πᾶν σ' ἐν, ζωηρὸν καὶ ὠραῖον, ὅστις ἐμειδίασε πρὸς αὐτὸν μὲ πρόσωπον Ἰαρόν.

— «Ἦλῶς!» — εἶπεν ὁ βασιλεὺς μὲ θαυμασμόν, — «Σὺ εἶσαι Ἰαρός καὶ εὐτυχής, ἐνῶ οἱ σύντροφοί σου μαραίνονται ἐκ τῆς λύπης; Πῶς τοῦτο;»

— «Ω,» — απεκρίθη ὁ π α ν σ ῆ ς, — «εἶμαι ἐντυχής, διότι γνωρίζω, ὅτι εἶμαι ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον θέλεις νὰ ᾄμαι. Δίδει ἂν ἤθελες ῥόδον, θὰ ἐφόρτους ἀντὶ ἐμοῦ ῥόδον ἐδῶ ἂν ἤθελες σκιάν, θὰ ἐφόρτους ἄρῳν ἂν ἤθελες σταφύλλια, θὰ ἐφόρτους ἄμπελον ἐπειδὴ ὅμως ἐφόρτους π α ν σ ῆ ν, ἐξούρω, ὅτι ἐπιθυμῶ νὰ εὕρῃς π α ν σ ῆ ν ἐδῶ, καὶ διὰ τοῦτο προσπαθῶ νὰ ᾄμαι ἔσον τὸ δυνατόν ὑπαισθητέρας καὶ ὑπερτέρας!»

— Μικρὲ ἀναγνώστα, σὲ τίνα ὁμοιάζεις; τὴν ἄρῳν, τὴν ἀμπελον, τὸ ῥόδον, ἢ τὸ μικρὸν καὶ ὑπερὸν ἄθος πανσέν; — Μένεις ἄργος, ἐπειδὴ δὲν δύνασαι νὰ πράττῃς ὅ,τι πράττουν ἄλλοι, ἢ ἐκτελεῖς τὸ καθήκον σου εἰς τὴν θέσιν ἧπου ὁ Θεὸς σὲ ἔθεσεν; Εὐχαριστεῖσαι εἰς ὅ,τι εἶσαι, ἢ λυπεῖσαι καὶ θλίβεσαι διότι δὲν εἶσαι ὅ,τι ἄλλοι εἶναι; Ἄν δὲν εὐχαριστῆσαι μὲ τὴν θέσιν καὶ κατὰστάσιν σου, ἐνθουμῶ τὸν πανσέν καὶ γένοιω ὡς αὐτὸς ὑπερός.

Ὁ Ἰρλανδὸς παῖς

Ἰεροκῆρὸς τις Ἄγγλος ἀπῆντησε μίαν Κυριακὴν Ἰρλανδὸν τινα παῖδα πηγαίνοντα εἰς τὸ Κυριακὸν σχολεῖον μὲ βιβλίον τι ὑπὸ τὴν μασχάλην του, καὶ τὸν ἠρώτησε:

«Τί βιβλίον εἶναι αὐτὸ, τέκνον μου?»
 «Διαθήκη, κύριε» ἀπεκρίθη ἑτοιμῶς ὁ παῖς.
 «Ὅποια καὶ τίνος Διαθήκη;» ἠρώτησεν ἐκ νέου ὁ Ἰεροκῆρὸς.
 «Ἡ τελευταία θέλησις καὶ Διαθήκη, τὴν ὅποιαν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἀφήκεν εἰς ἐμὲ καὶ εἰς πάντα, ὅστις ἐπιθυμῶ νὰ λάβῃ μέρος τῆς κληρονομίας, τὴν ὅποιαν διὰ τῆς Διαθήκης ταύτης κληροδοτεῖ» ἀπεκρίθη ὁ παῖς.

«Καὶ σὰν τί ἀρὰ γέ κληροδοτεῖ ὁ Χριστὸς εἰς σὲ εἰς τὴν Διαθήκην ταύτην; ἤμπορεῖς νὰ μοι εἴπῃς;» ἠρώτησεν ὁ Ἰεροκῆρὸς.
 «Μάλιστα, κύριε,» εἶπεν ὁ παῖς «εἶναι ἡ βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.»

«Καὶ νομίζεις τάχα, ὅτι πᾶς, ὅστις θέλει, δύναται νὰ λάβῃ μέρος ἐκ τοῦ κληροδοτήματος;»

«Βεβαίως πᾶς ὅστις συμμορφωθῇ μὲ τὰς διατάξεις καὶ τὴν θέλησιν τοῦ κληροδότου,» ἀπεκρίθη ὁ παῖς «σοφιστὶ τοῦλάχιστον εὐρίσκω γραμμένον εἰς τὴν Διαθήκην.»

«Ἢμπορῶ νὰ ἀκούσω μερικὰ ἀπὸ τὰς διατάξεις ταύτας;» ἠρώτησεν ὁ Ἰεροκῆρὸς.

«Πρῶτη τούτων, — εἶπεν ὁ παῖς, — εἶναι ν' ἀγαπᾷ τὸν Θεὸν μὲ ὅλην τὴν καρδίαν, τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν· δευτέρα δὲ, ἴση μὲ αὐτὴν, νὰ ἀγαπᾷ τὸν πλησίον του ὡς σεαυτὸν. Ἐπειδὴ εἶναι ἀδύνατον νὰ συμμορφωθῇ τις μὲ ταῦτα, ἂνευ τῆς ἐξ ὕψους βοήθειας, ὁ ἴδιος ὑπόσχεται νὰ τὸν βοηθήσῃ, ἀρκεῖ νὰ ζητήσῃ ἑγκαρδίως τὴν συνδρομὴν του.»

Αἱ ἀποκρίσεις αὗται ἔδωκαν εἰς τὸν Ἰεροκῆρῳ νὰ ἐνοήσῃ, ὅτι ὁ παῖς ἐκεῖνος εἶχε δευαθῆ καλῶς τὸ Εὐαγγέλιον ἐν τῷ σχολείῳ ἐκεῖνον. Ὅθεν θέσας τὴν χεῖρά του ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του.

«Μιλέτα, τέκνον μου, — εἶπε, — καὶ ἀκολουθεῖ τὸ βιβλίον τοῦτο, καὶ ἐπὶ τέλους θὰ κληρονομήσῃς ἀληθῶς τὴν βασιλείαν ταύτην.»

Διατὶ τοιαῦτα Κυριακὰ σχολεῖα νὰ μὴ ἀνοιχθῶσι καὶ παρ' ἡμῶν, καλ' ἄπασαν τὴν Ἑλλάδα;

Ἀ ῥ ὁ γ μ α .

Πᾶν ὅ,τι ἤθελε τολμήσει
 ἐπ' ἐμοῦ νὰ ἀντιπρῶσθῃ
 περιπαίξω καὶ γελῶ

καὶ τὸ μεταφέρειν τῶσον
 ὅσον ἐπ' ἐμοῦ ἀπέχει
 — ἂν τὴν θέσιν του κατέχῃ —
 καὶ χωρὶς νὰ κινήθῃ, Σ...

Ἀπὸ ἀχροστιχίς.

Συνίσταμαι ἐκ πέντε γραμμάτων, ἀποτελοῦντων τὸν ἀρ. 312. Τούτων τὸ πρῶτον εἶναι ἀρχικόν τοῦ ὀνόματος διασῆμου τινὸς μαντατοῦ, τὸ δευτέρον δευτερευούσης τινὸς θεᾶς, τὸ τρίτον νήσου μικρᾶς τοῦ Αἰγαίου, τὸ τέταρτον χρησίου τινὸς ζώου καὶ τὸ πέμπτον διασῆμου τινὸς φιλοσόφου, ὅλα δ' ὁμοῦ ἀποταλοῦσι νῆσον περιφανῆ τοῦ Αἰγαίου. Ποία αὕτη;

Ἰδίως τοῦ αἰνίγματος τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου.

Βελήης — Ἀρσιος — Βελισάριος.

Τὸ ἔλυσαν Ἀθηνῶν, Μαρτινῆ Γ. Δρακονταεῖδη καὶ Ἐλένη Σταύρου. Πατρῶν, Εὐφροσύνη Α. Διογενίδου, Ναυπλίου, Κωνσταντῖνος Βελήης. Μεσολογγίου, Γ. Αναγνωστέλης. Κερκύρας, Κλεοπάτρα Κωνσταντινίδου. Χίου, Μιλτ. Γ. Βετινιάτης.

Λύσις τῆς ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ ἀχροστιχίδος.

Α — πῖς = Ἄπις	} Ἀθηνᾶ.
Θ — ωμας = Θωμάς	
Η — ρα = Ἡρα	
Ν — εἰλος = Νεῖλος	
Α — ρτος = Ἄρτος	

Τὴν ἔλυσαν Σμύρνης, Δημήτριος Στάης. Κερκύρας, Κλεοπάτρα Κανέτου. Ἀθηνῶν, Ἀλέξ. Φιλαδελφεύς.

Αὐταῖ ἀμφοτέρων. Ναυπλίου, Ἀθανάσιος Σ. Σωτηριάδης. Ληξουρίου, Αἰκατερίνη Βουσιναῖ. Κωνσταντινουπόλεως, Πέτρος Ἀλεξιάδης. Μιτωλήνης, Δημ. Π. Καρᾶς. Θεσσαλονίκης, Εὐδοκία Παππαδοπούλου καὶ Ζωὴ Μπουγιόκα. Ἐρμούπολεως, Νικόλαος Παρασκευᾶς. Ἀργοστολίου, Γεράσιμος Δ. Μαζαράκης Σαράντης.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Ποία ἐπιστολὴ ἀναφέρεται κατὰ πρῶτον ἐν τῇ Γραφῇ;
2. Ποῖα δύο κεφάλαια τῆς Γραφῆς εἶναι ὅμοια;
3. Πόσων μάγων ὀνόματα ἀναφέρονται ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ;

Εἰδοποιήσεις.

Ἄστηρ τῆς Ἀντολῆς, ἐφημερίς διὰ οἰκογενεῖας μὲ ὄφρατις εἰκόνας, ἐπὶ 23 ἡδὴ ἔτη ἐκδιδόμενη κατὰ πᾶσαν ἑβδομάδα τὴν συνιστῶμεν εἰς πᾶσαν οἰκογενεῖαν συνδρομὴ ἔτησια δρ. 6, ἑξαμηνία 3, τριμηνία 1.30. Δοκιμάσατε ἐπὶ τρεῖς μῆνας καὶ θὰ τὴν εὕρῃτε ἀξίαν καὶ κατάλληλον δι' ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰκογενεῖας ὅσας.

— Ὅστις κάμει 20 συνδρομητὰς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῶν Παίδων λαμβάνει τὸν Ἄστέρα δωρεὰν ἐπὶ ἓν ἔτος.

Εἰδοποιούντες οἱ λῶται τῶν γεωγραφικῶν ἐρωτησῶν, ὅτι πρέπει νὰ γελῶσι τὰς λύσεις αὐτῶν κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους ὅλας ὁμοῦ καὶ ὄχι κατὰ μῆνα.

— ΑἴΠΟΙΜΕΘΑ, ὅτι τινὲς τῶν συνδρομητῶν μας ἀντιγράφοντες ἄρθρα ἢ καὶ αἰνίγματα ἐξ ἄλλων ἐφημερίδων ἢ περιοδικῶν τὰ πέμπουν ὡς ἴδια.